

Het Sliedrechts Dialect (622)

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Uit Mijntjies dagboek (4)

Die zeumer bievekeerde 't gezin bij 't waark van vaoder Kees in 'n kêêt. Die kêêt sting vlak bij een slôôt. Over die slôôt lag een plank naer een pad. Dat pad liep tusse korenvelde deur naer een grôôte boerderij. Op een keer zee moeder Dirksie tege Mijntjies: "Gao jij mor is aaiere haole bij d'n boer." Daer gong ze, med 'n mandjie aan d'r aarem. De aere van 't koren wazze zô hôôg, dà ze de kêêt nie êêns meer kon zien. En die boerderij? Jaot, in de verte sting 'n grôôt huis. Mor opêêns kwam d'r mè grôôte spronge d'n hond deur 't pad op t'r af. Wad 'n schrik! Ze schrêeuwde . . . , mor d'n hond wou allêên mor speule. De zeun van d'n boer kwam aanholle en zee: "Koest, Max!" Mijntjie gong toe blij vedder mee naer de boerderij. Die jonge zee dà ze nie bang mos weze. Dà begreep Mijntjie wel. Hij lee tellekes wat hôôg in 'n bôôm en zee dan: "Spring, Max!" Dien hond haolde aalles gedurig uit de bôôm, dat had die jonge hum geleerd. Zô was Mijntjie gaauw over de schrik heene.

Fikfakkerijchies

De boerin keek in 't mandjie met 't briefie. Mijntjie moch binne komme. Oh, wat was 't daer grôôt in die keuke en in die kaomers! Ze moch zôwaer ok in de pronkkaomer kijke. Daer stinge onder in een glaoze kast anderande fikfakkerijchies. Daer pronkte de boerin mee. Mijntjie keek zôwat 'r ôôge uit bij aal die snuisterijchies. Toe moch ze mee naer de keuke, waer de boerin aan 't brôôd bakke was. Dà deeje ze daer toe nog zellef. Mijntjie kreeg ok wà dêêg en de boerin bedoidde heur dà ze dat op de plaet mos legge. Toe hà ze werempel zellef ok wà gebakke! Nae 'n hortie mos ze, met de aaiere in d'r mandjie, weer naer moeder Dirksie trug. Dà dee ze mor weer wà graeg! D'n hond wier vastgehewe, dà vong ze wel fijn, want hij sprong zô hôôg en was zô grôôt! Ze was aarg blij dà ze weer bij moeder Dirksie trug was. Die lachte d'r uit: "Dien hond doe niks hoor, wor toch is wijzer!"

Haarlemmerolie

Mijntjie zoch een vriendinnechie uit de kêêt van de polderjonges. Daer was ok 'n maaisie meegekome. De broers van Mijntjies wouwe dat niet, die mense kwamme uit Braobant en die wazze nied aals te schôn, vonge ze. Azzie daer naer kijkt is t'r wel veul veraanderd, de mense zijn overal zindelijker geworde as toe in die tijd. Op zondag was 't daer aaltijd een jolige boel en de fles gong dan van hand tot hand. Dà beurde in de kêêt van vaoder Kees en moeder Dirksie niet, hoor. Ze namme wel is 'n klaain brandewijntjie, mor veraal nie te veul! Dirksie had aaltijd Haarlemmerolie bij d'r, dat hielp bij buikpijn, kiespijn of welleke pijn dan ok. Dan wier d'r een haalf glaosie brandewijn med 'n paor druppeltjies van die olie d'rin, in êên keer achter in de keel gegote. Mijntjie had ok wel is kiespijn en dan kreeg ze dat ok. Ze sliep dan as een marmot en gêên rat die d'r dan wakker kon maoke, mor daer zurregde moeder Dirksie dan wel voor.

Tillegram

Op zondag was t'r voor de jonges nie veul vertier. Vaoder Kees was dan mè Willeme, z'n vriend 'in d'n gelôve', aan 't preke leze. De jonges liepe mor wat om de kêet, keke naer de zêê of naer de Wadde, want vis vange op zondag, dà moch nie. Sondasse vis smaakte nie! Ze wazze blij as 't weer maondag was, dan konne ze weer naer d'n dijk voor 't stêen zette om de dijke staarek te houwe. Zô is 't al êêuwe gegaon, vechte tege de zêê! Toe, op 'n dag, kwam d'r opêêns een tillegram . . .! Wat 'r in sting? Dat leze me volgende week!

Onze hartelijke dank aan Mevr. v. d. W. -B, voor dit waergebeurde verhaol!

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôome van de families Baars (nieuw) en Rikkers in de "Genealogische Grabbelton" en hêel veul fotochies van Slierecht...